

POSTANOWIENIE

Dnia 26 marca 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski

w sprawie z wniosku J. K.

przy uczestnictwie R. Ł. i K. Ł.

o rozgraniczenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 26 marca 2008 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy

od postanowienia Sądu Okręgowego w K. z dnia 31 sierpnia 2007 r., sygn. akt II Ca (...),

odrzuca skargę kasacyjną i zasądza od wnioskodawcy na rzecz uczestników postępowania kwotę 1200 (jeden tysiąc dwieście) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

Uzasadnienie

Wnioskodawca J. K. wniósł skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego w K. z dnia 31 sierpnia 2007 r.

Skarga kasacyjna, sporządzona przez zawodowego pełnomocnika nie spełnia istotnego wymagania procesowego, przewidzianego w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.

Warunek zawarcia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienie jest spełniony tylko wówczas, gdy skarżący wskaże na występowanie w sprawie okoliczności o charakterze publicznoprawnym, a zatem określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. We wniesionej skardze kasacyjnej wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparty został na przesłankach wskazanych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do

rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że w skardze przedstawione zostało zagadnienie prawne. Nie są nim zawarte w skardze stwierdzenia, że w sprawie zachodzi potrzeba odniesienia się do kwestii wskazanych w skardze. W przypadku gdy skarżący twierdzi, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, obciąża go obowiązek sformułowaniu tego zagadnienia i wskazania argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002 r., nr 1, poz. 11). Autor skargi wymagania tego nie spełnił, w istocie pozorował tylko występowanie w sprawie zagadnienia prawnego.

Nie została także wykazana przesłanka potrzeby dokonania wykładni przepisów prawa budzących poważne wątpliwości.

Nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę – w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odrzucić skargę (art. 398⁶ § 2 k.p.c.).

Na wniosek uczestników postępowania zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną Sąd Najwyższy orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego na podstawie art. 98 § 1 i 3, art. 108 § 1 w zw. z art. 13 § 2 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.